cal continuar lluitant fins al final

artit molt tàctic a l'inici. Primera part molt igualada fins que Portu i Fran Sandaza van aconseguir desnivellar la balança per als gironins. La llàstima és que va durar molt poc l'alegria ja que Samu Sáiz, un dels jugadors amb més qualitat sobre la gespa, marcava de xut llunyà un dels millors gols de la temporada. Fins aquell moment el partit era molt tàctic. Els dos equips es controlaven molt i no hi havia forma de sorprendre. Segurament i després de tres derrotes consecutives a Montilivi, l'entrenador local va preferir repetir el mig camp de Lugo i construir l'equip a partir de defensar bé. Ahir el Girona no pressionava tan amunt com ens tenia habituats però es replegava bé al mig camp ajuntant les línies. En el moment de defensar hi havia poc espai entre els mitjos i els tres centrals, d'aquesta forma l'adversari no trobava passades interiors i es podia recuperar la pilota amb certa rapidesa. El problema era que no aconseguia tenir possessions llargues i es perdia la pilota massa ràpid, un dels motius era que el perfil dels tres jugadors del mig camp era més de contenció i posició que no de control i mobilitat. Aquesta temporada Pablo Machín pot variar segons el que busqui en cada ocasió; Àlex Granell i Borja Garcia donen més control del joc i més continuïtat amb pilota, Pere Pons i Rubén Alcaraz fan l'equip més consistent i sòlid. Els atacs eren molt previsibles, la defensa aragonesa estava ben posicionada amb dos laterals que no sortien de zona i ajudaven molt als seus centrals, eren els jugadors de banda els encarregats de defensar Cifuentes, molt profund per la dreta, i Aday Benítez per l'esquerra. Tot i jugar amb dos davanters centre com que un dels dos havia de sortir de zona per rebre, en el moment de buscar la rematada a la zona de finalització faltava més presència, la majoria de vegades només hi havia un dels dos puntes a l'àrea adversària, era Portu i ajudava amb arribades de segona línia.

Ambició a la segona part

Lluny d'esperar i especular amb el resultat, els gironins van sortir pel partit a l'inici de la segona part, provocaven la pèrdua del seu adversari realitzant una bona pressió i es mostraven molt decidits a anar pel partit. Portu va poder fer el tercer en una jugada d'un per un amb Sergio Herrera, uns minuts més tard i en una acció similar Longo tampoc aconseguia resoldre favorablement. Arribava la part final i el Girona tenia un mig camp fresc, l'entrada d'Àlex Granell i Borja Garcia era per donar continuïtat al treball defensiu al mateix moment que els tocava assumir responsabilitats per conservar la pilota i prendre bones decisions. Condicionat pel resultat l'equip d'Anquela s'anava desorganitzant defensivament, era el moment de mantenir l'actitud defensiva, no cometre errades i aprofitar els espais lliures darrere la defensa aragonesa per intentar sentenciar. Els jugadors gironins van veure's obligats a aplicar-se molt en defensa en els últims minuts, l'avantatge és que l'equip es va mantenir fort i va saber jugar els moments decisius amb molta concentració.

Molt a prop del somni

Ahir era molt important guanyar, calia recuperar la confiança en els partits de casa i era necessari acabar la jornada com a mínim amb els set punts de renda respecte als perseguidors. L'equip necessita arribar a la part final de la competició amb un coixí de marge, després de la petita davallada no seria just haver-se de jugar l'ascens en un final a cara o creu. Vista l'excel·lent temporada aquest equip s'ha guanyat el respecte de la categoria i ha demostrat que juntament amb el Llevant són els millors de Segona Divisió A. Ara que s'està tan a prop del somni de l'ascens l'equip no pot aturar-se. Cal continuar lluitant al màxim fins aconseguir una fita històrica per al club, la ciutat i la província.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/05/07/cal-continuar-lluitant-fins-al/844843.html?utm_source=rss